

[Anne Grete Holmsgård]

er klart, at elværkerne har en interesse i at trække den forhandling. Det er selvfølgelig meget pænt, når miljøministeren siger, at den forhandling må være afsluttet, inden vi afslutter dette lovarbejde. Hvornår er den afsluttet?

Jeg kan da udmærket se, at de store værker har interesse i at trække den forhandling så længe som muligt, fordi alle ved, at der er nogle problemer med afsætningen af naturgassen, som bl.a. skyldes den gaskontrakt, der blev lavet i sin tid, og som ikke var særlig god. Det sagde vi jo dengang, og nu viser det sig, at der er problemer med den, idet D.O.N.G. har problemer med at få afsat naturgassen, fordi man er bundet til at aftage et bestemt og meget stort kvantum hvert år fremfor ligesom at strække ressourcerne. Vi har set, hvordan industrien udnytter det, og vi ved også, at elværkerne for at sige det mildt ville være dumme, hvis de ikke også udnyttede det. Det gør de selvfølgelig.

Derfor mener jeg, det er nødvendigt, at vi formulerer klart, ikke bare hvad der er den generelle målsætning, men også, hvordan vi mener den mest hensigtsmæssigt kan opfyldes, og så kunne vi bruge en stor del af tiden – og det mener jeg er rigtigt – til at diskutere, hvordan vi stiller os til affaldsprodukterne fra dette – hvad der er realistisk, og hvad der er urealistisk at anvende dem til.

Steffensen (KrF):

Forslaget er jo et led i opfølgningen af forsursudvalgets arbejde, og det er også præciseret i bemærkningerne. Jeg er ikke enig med hr. Erik Holst, når han siger, at forslaget ikke bidrager til at nå det mål, vi skal nå. Det tror jeg i høj grad det gør. Derfor synes jeg også, at det var dejligt at høre af hr. Erik Holst, at man fra socialdemokratiets side ville sætte alle kræfter ind på at nå et godt resultat. Hvis det er tilfældet, er der ingen tvivl om, at lovforslaget er et godt udgangspunkt.

Kristeligt folkeparti har altid været meget optaget af, at en lovgivning også på miljøområdet, som vi når frem til, har en sådan bæredygtighed i samfundet, at den kommer til at virke efter sin hensigt. Hvis det skal være tilfældet, er det nødvendigt, at der er forståelse herfor i samfundet blandt de for-

brugere og de organisationer, som i særlig grad skal omgås disse love.

Derfor synes vi, det er en god idé, at ministeren har opnået enighed mellem de modstridende interesser. For os er det en afgørende forudsætning for, at vi kan komme videre, for det havde jo ikke nyttet ret meget, at de modstridende interesser og deres organisationer havde stået i hver sit hjørne og råbt. Så havde vi måske ingenting fået ud af det, og i hvert fald er der da én ting, der er sikker: selv om man havde fået en lovgivning igennem, ville det havde været på et sådant grundlag, at der ville være blevet sat spørgsmålstegn ved en sådan lovs mulighed for at fungere effektivt i samfundet.

Vi vil gerne støtte lovforslaget, og jeg skulle hilse og sige det samme fra CDs ordfører, som ikke kunne være til stede.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for modtagelsen af forslaget og også for de udtalelser, der er faldet angående forslaget som grundlag for at kunne nå et godt resultat.

Hr. Erik Holst var inde på vurderingen af befolkningens miljøbevidsthed og mente, at jeg ville undervurdere befolkningen, hvis jeg ikke troede, den var villig til at betale 1, 2 eller 3 øre yderligere for at få rensset luften. Det tror jeg nok den er, og derfor undervurderer jeg den ikke. Forslaget vil vel indebære en prisforøgelse på ca. 1,3 øre pr. kW. Skal vi tage det samlet, ligger det vel stort set på omkring 50 kr. pr. familie pr. år, og det tror jeg egentlig godt den danske befolkning vil være med til at betale.

Fru Lone Dybkjær var inde på problemet om bemyndigelseslove, som hun ikke var glad for. Jeg skal indrømme, at det er en bemyndigelseslov, men den kan – som fru Lone Dybkjær selv gjorde opmærksom på – i en udviklings- og udbygningsfase være en nødvendighed. Det forudsætter bare, at denne bemyndigelse forvaltes med ansvar, med åbenhed over for at give de oplysninger, som ønskes, og med villig forhandling med folketingets miljø- og planlægningsudvalg. Så længe jeg sidder på den post, jeg sidder på i øjeblikket, skal jeg gøre, hvad jeg kan for at opfylde disse forventninger.

Hvordan sikrer man sig, at man kan overholde kvoterne, spørger fru Lone Dybkjær.